

[Kristine Helthberg.]

kunne stemples „Made in Mauritius“ og dermed glide ind i EF-landene på associeringsbetingelser.

Imidlertid er der et forhold, der direkte kan komme til at berøre Danmark i tilfælde af, at Danmark tilslutter sig De europæiske Fællesskaber. Det kan i overensstemmelse med, hvad der vist er en meget udbredt opfattelse her i landet, næppe tolereres, hvis Danmark gennem sine bidrag til EFs u-landsfond indirekte skulle komme til at yde støtte til et land, hvis styre og hvis apartheidpolitik vi så tit har vendt os imod. Spørgsmålet kan synes mindre væsentligt i kroner og øre, men forekommer mig at røre ved et meget væsentligt princip, og jeg vil være glad for at få mine tvivl og betænkeligheder bortvejret af ministeren.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Det forekommer mig, at spørgsmålet er udtryk for noget nær den største opfindsomhed, der hidtil er kommet frem i debatten om Danmarks medlemskab af EF. Jeg synes, det viser, at modstanderne må længere og længere ud i deres argumentation mod vort medlemskab.

Det er rigtigt, at EF for nylig har undertegnet en aftale, hvorefter Mauritius bliver associeret med EF på de vilkår, som gælder under Yaounde-konventionen. Denne fastlægger regler for samhandelen og bestemmelser om ydelse af finansiel støtte til de associerede lande. I tilfælde af, at Danmark bliver medlem af et udvidet EF, vil forbindelserne mellem Danmark og Mauritius også være baseret på Yaounde-konventionens bestemmelser.

Der er imidlertid kun en forsvindende lille chance for, at Danmark herigennem vil yde støtte til sydafrikansk industri. Nok har Sydafrika foretaget investeringer på Mauritius, men der er ikke tale om større beløb. Ifølge Mauritius' egen statistik har bruttoinvesteringerne i landet i 3 års perioden fra 1967 til 1969 udgjort ca. 460 mill. pund sterling. Heraf har overførsel af privat kapital fra udlandet kun udgjort 18 mill. pund sterling, og det er ikke oplyst, hvor stor en del af dette beløb der hidrører fra Sydafrika, men det er altså kun en del af disse 18 mill. pund sterling.

I øvrigt eksisterer der ikke nogen handels-

boykot over for sydafrikanske varer. Danmark importerede i 1971 for 41 mill. kr. fra dette land, hvorimod importen fra Mauritius i 1971 kun udgjorde 900.000 kr. I øjeblikket har vi et toldpræferencesystem over for UNCTAD-landene, herunder Mauritius, som, i det omfang de opfylder oprindelsesreglerne, vil træde i kraft, og vi har altså derfor allerede selv uden at være medlem af fællesmarkedet forpligtet os til at have toldfrihed, en forpligtelse, som også vil eksistere, hvis vi bliver medlem af fællesmarkedet.

Men hertil kommer, at en række af de varer, som Danmark importerer fra omverdenen, meget vel kan indeholde sydafrikanske komponenter. Storbritanniens samhandel med Sydafrika har altid været meget stor, og EFTAs oprindelsesregler har aldrig kunnet hindre, at f. eks. varer fra Storbritannien, der nød godt af EFTA-toldfrihed, indeholdt sydafrikanske komponenter, og når vi nu ved, at de EFTA-lande, som ikke ønsker egentlig medlemskab af fællesmarkedet, men en tættere tilknytning til det som f. eks. Sverige, hævder, at oprindelsesreglerne er skrappe i den ordning, der eksisterer i fællesmarkedet, end den, der er i EFTA, så mener jeg, at det i hvert fald er et særdeles teoretisk problem, og jeg mener ikke, det overhovedet har nogen reel virkning for det danske forhold til Sydafrika.

Kristine Helthberg: Jeg hæftede mig ved, at ministerens tal om de sydafrikanske investeringer stammer fra perioden før den nye investeringsbølge, som altså skulle være det nye moment i sagen, og det, der egentlig stadig væk foruroliger mig, er ikke beløbets størrelse, men selve det princip, at vi takket være vores andel i EFs fond, hvis vi skulle tilslutte os fællesmarkedet, på en vis måde kommer til at yde støtte også til udviklingen af denne camouflerede sydafrikanske industri. Selvfølgelig er sagen i den forstand lille, men jeg synes, den er meget karakteristisk og hører til de mange dunkle punkter omkring EFs forhold til u-landene. Selv om jeg vil takke ministeren for det udførlige og instruktive svar, er jeg ikke helt sikker på, at mine tvivl om det principielle i sagen er helt væk.

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Jeg er i den situa-